

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบการเกิดภาวะติดเชื้อในกระแสเลือด
ของผู้ป่วยไฟไหม้น้ำร้อนลวกที่ได้รับและไม่ได้รับยา
ปฏิชีวนะแบบป้องกัน

ผู้เขียน

นางสาวจิตติญา หงษ์วางค์

ปริญญา

เภสัชศาสตรมหาบัณฑิต (เภสัชกรรมคลินิก)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.กนกพร นิวัฒน์นันท์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผศ.ดร.รัตนภรณ์ อาวิพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

อ.นพ.กฤษณ์ ขวัญเงิน

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบย้อนหลังในผู้ป่วยไฟไหม้น้ำร้อนลวกจำนวน 201 ราย ที่เข้ารับการรักษาระหว่างเดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2547 – เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2552 เพื่อประเมินบทบาทของยาปฏิชีวนะในแง่ของการป้องกันภาวะติดเชื้อในกระแสเลือด และการเสียชีวิต ในการศึกษานี้มีผู้ป่วยทั้งสิ้น 109 ราย (ร้อยละ 54.2) ที่ได้รับยาปฏิชีวนะแบบป้องกัน (กลุ่มที่ 1) และผู้ป่วยที่ไม่ได้รับยาปฏิชีวนะแบบป้องกันทั้งสิ้น 92 ราย (ร้อยละ 45.8) (กลุ่มที่ 2) พบผู้ป่วยไฟไหม้น้ำร้อนลวกที่เป็นเพศชาย เกิดแผลจากของเหลวร้อน และขนาดความลึกของแผลไฟไหม้น้ำร้อนลวกระดับที่สองเป็นสัดส่วนมากที่สุดคนในทั้งสองกลุ่ม ในแง่ของอายุผู้ป่วย ขนาดและความลึกของแผลไฟไหม้น้ำร้อนลวกของผู้ป่วยทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับอุบัติการณ์ของภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดพบร้อยละ 30.3 และร้อยละ 20.7 ในผู้ป่วยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับระยะเวลาก่อนการเกิดภาวะติดเชื้อในกระแสเลือด อย่างไรก็ตามพบระยะเวลาการพักรักษาตัวในโรงพยาบาลของกลุ่มที่ 1 (35.8 ± 43.5 วัน) และกลุ่มที่ 2 (24.9 ± 33.7 วัน) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.048$) สำหรับเชื้อแบคทีเรียที่เป็นสาเหตุของภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดที่พบมากที่สุดในกลุ่มที่ 1 คือ *Pseudomonas aeruginosa* ซึ่งพบมากกว่ากลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.038$) สำหรับอัตราการเสียชีวิตพบในกลุ่มที่ได้รับ

ยาปฏิชีวนะแบบป้องกันทั้งสิ้นร้อยละ 4.6 และกลุ่มที่ไม่ได้รับยาปฏิชีวนะแบบป้องกันทั้งสิ้นร้อยละ 5.4 ซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.783$) ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า การให้ยาปฏิชีวนะแบบป้องกันไม่มีผลลดอุบัติการณ์ของการเกิดภาวะติดเชื้อในกระแสเลือด และการเสียชีวิตในผู้ป่วยกลุ่มที่มีความลึกของแผลไฟไหม้น้ำร้อนลวกระดับที่สอง นอกจากนี้ยังอาจก่อให้เกิดการติดเชื้อแบคทีเรียที่ดื้อยามากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title	The Comparison of Septicemia in Burn Patients Treated with and Without Antibiotic Prophylaxis	
Author	Miss Titiya Hongsawong	
Degree	Master of Pharmacy (Clinical Pharmacy)	
Thesis Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Kanokporn Niwatananun	Advisor
	Asst. Prof. Dr. Ratanaporn Awiphan	Co-advisor
	Mr.Krit Khwanngern, M.D.	Co-advisor

ABSTRACT

A retrospective cohort study was carried out in 201 burn patients hospitalized during January 2004- December 2009 in order to evaluate the role of systemic antibiotic prophylaxis in control of septicemia and mortality. 109 (54.2 %) patients received antibiotic prophylaxis (Group 1) and 92 (45.8 %) patients received no antibiotic prophylaxis (Group 2). Male predominance, scald burn as main etiology, and second degree burn predominance were observed in both of the groups. There were no statistically significant differences between the groups with respect to age, percentage of total body surface area of burn and burn degree. The incidence of septicemia was 30.3 % and 20.7 % in groups 1 and 2, respectively. There was no significant difference neither the incidence of septicemia ($p = 0.121$) nor the septicemia event-free time ($p = 0.854$). However, there was a significant difference between two groups ($p = 0.048$) with regard to the length of hospital stay (35.8 ± 43.5 and 24.9 ± 33.7 for groups 1 and 2, respectively). The commonest organism causing septicemia in group 1 was *Pseudomonas aeruginosa*, which was significantly higher than group 2 ($p = 0.038$). Regarding mortality, there was no statistically significant difference between group 1 (4.6 %) and group 2 (5.4 %) ($p = 0.783$). In conclusion, antibiotic prophylaxis did not decrease the incidence of septicemia and the mortality in second degree burns, and might further cause the induction of resistance bacteria in burn patients.